

Už se stmívá - Špinarová Věra

Už se stmívá,
svět zívá,
znavený jak já,
už se stmívá,
jen pár nápisů
tmou procitlých vzhůru zůstává.

Už se stmívá,
už zbývá
jen stín bezhlavý,
jak já mám sama s ním někam jít,
když nic nevypráví.

Už se stmívá,
písně zpívá,
další díl mých dní,
jeden přívál
dávných příběhů,
proud stříbrných skříní výkladných.

Už se stmívá,
tma skrývá
tento můj i tvůj smích
a ten dál v uších dlouze mi zní,
i když dávno ztich.

Už se stmívá,
svět zívá,
ospalý jak já,
s nocí splývá
tiché nároží,
které nás oba stále zná.

Když se stmívá, stmívá,
tam bývám
jak dřív v bezpečí,
jak dřív já právě tam
přicházím a už nebrečím.

Už se stmívá
a svět zívá,
ospalý jak já a ty,
nocí zpívá
tiché nároží,
to které nás oba stále zná.